Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

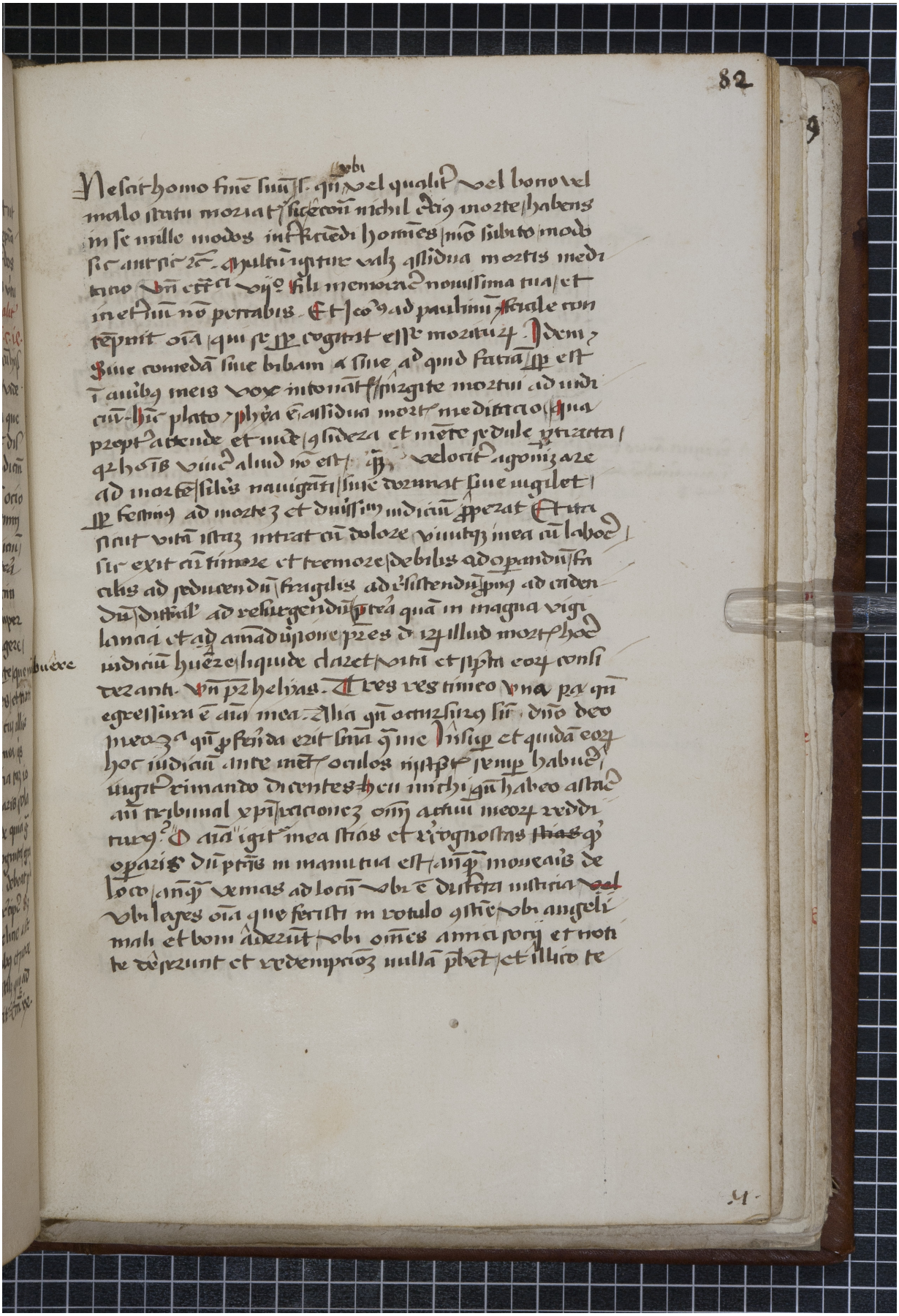

82

Nesat homo fine suum s. qui vel qualis vel bono vel
malo statu moriat sicut non nihil aliq morte habens
in se multo modos interfecti homines nuo subito modo
sic aut sic. Quantum igitur valet assidua mortis medi
tatio dni est ei. Ecce fili memorare nouissima tua et
in eternum non peccabis. Et sicut ad multum scriptum con
tempnit omia qui se ipse cognouit esse mortuum. Idem
sine comedam sine bibam a sine ad quid natus ipse est
Tamen ipsi meis voce intonat surgite mortui ad iudi
cium. Hinc plato philosophus assidua mortis meditatio quia
propter attende et inde gaudeas et mete sedule pertracta
quia hostis vinci aliud non est. Ipse velocius agonizare
ad mortem filius nauigantis sine dormiat sine iugulet
ipse festinat ad mortem et diuissimum iudicium apparat. Et ut
sciat vitam istam intrat cum dolore viuitque mea cum labore
sic exit cum timore et tremore debilis ad operandum fa
cilis ad seducendum fragilis ad resistendum pronus ad cadendum
difficilis ad resurgendum pretea quia in magna vigi
lancia et ad amadiione pues de illud mortis hoc
iudicium huere liquide claret potest et ipsum eorum consi
derant. Vnde propheta. Timores mortis ceciderunt super me. Vna pars qui
egressum est anima mea. Alia qui octuaginta sit domino deo
meo. Qui ipsum exit sua gaudet. Insuper et quidam eorum
hoc iudicium ante meos oculos ipsi semper habuerunt
uigilantes mando dicentes heu mihi qui habeo astare
ante tribunal epiphanie omnium actuum meorum reddi
turus. O anima igitur mea stolos et reuoluens stias quia
opacis dni preuis in manu tua est anima quomodo de
loco angusto ueniens ad locum vbi te diuersa iudicia vel
vbi lapides omia que fecisti in rotulo gehenne vbi angeli
mali et boni adierunt vbi omnes animae sancorum et non
te deserunt et redemptorem nulla plet et illuc te